

РУССКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЉОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Најважније висти.

Службена цена жита.

Финансијски одбор министара на седници 7. јула одређивао је „Приказ“ буде куповац од парастох жито по цени од 107 до 149 Д. за метер. 107 Д. буде се плаци за најподешње жито. Министар за земљополство на вироуач тојни правилник на одкуп жита.

Батогашки агент.

Довнамаме ше, же у Вачкеј ше пољвал икиш „Николай Горник“, котри ше представи як пригелъ руского народа и ше тримац икиш виклади у наших вадлах. Прето наоминнаме, же тот „Николай Горник“ то обични проети батогаш (на Горњици гваря „кадан“) зос Горњици, котри эле описал наш народ у батогашких новинах у Горњици, а терав пришоу батогашки Русинох у Вачкеј и правни радор и нагваряц науучених людях на надештво свој грекокат, вири и рускеј народности. То обични агент батогашки и кажди часни Русин ана, но ше нос нѣм робити и як ше пред нѣм владац.

Не плаца порцију.

Финансијска дирекција у Вагребу поставела под севестер вельку фирму за дрвену индустрију Натишка Д. Д. и то пре неплацену порцију. Натишка дружина држави 59 милиони 136.145 Д. порциѣ, хибя и у тим, же допушено, да ше така велька сума длуства набера.

Абесинци ше ише бора.

Три Талијански аероплани мушели ше сиршиц у провинциѣ Джамби. Такој на нѣх нападли Абесинци и забилци 8 тал. официрох, а ероплиани вишци. Погибул и помочник шефа тал. войнич аеропланох у Абесиниѣ. З того виднимо, же война у Абесиниѣ ише не закончена и Талијанох буде ише коштовац подиолне завойованиѣ целей Абесиниѣ.

Велька суша у сив. Америки.

У сиверней Америки вавлада така горучава якеј стари людзе не ламстаю. Највешна суша шлада у житгородних крајох як Дакота, Небраска, Монтана и Минесота. Жита уж прецидло. Фармере гутора же ани общи потоп на може снашиц америцке жито. Народ вери, же гота сула то кара Божя за то, же влада у родних рокох спалъовала жито, да му давити цену.

Проци неправдох.

Пришли ми до рукох икиш батогашки новини з Ужгороду, где писаник Николай А. Горник нависел о наш Русинох и Югославни. Од початку до краю його писане не одвитуе правда, оно окривлене, видумане, нарочим носили намаром приказане, а информации позберили од наш непричательскеј страни.

Я сцем нѣм з даскельома словами неправних неправдих писаних того Горника, же би браца на „Горници“ мали кону слику о наших обставинах.

Русини у Вачкеј и у Сриме „виробели“ временом свой власни язык диалект, тоц на культурним пољу више були у визи зос Русинама на Горњици, одкаль школски кнѣжки и ливини доставили. Так исто тримали кони знос просветну вишу и зос галициями Русинама. Школи им були вироскопидим — руски; учители так исто руски зос Горњици, одк не виховани својх класних. Свидетники им були Хорвати добо власни Русини. Так нашо Русини мали свою мито руску (и славянску) патриотску интензивацию и лѣм так могли за тельо рока у мѣрѣ Мадароревѣ зачувац свой права национални и вироски характер. Але на жалост и тоди ше нашав дасельо „Горничкох“, котри власном денуцирали родолюбивих руских преднякох и хорватских панцох та писали и денуциаци подквали до Пеугги и захтевали, да ше хорватски панцове одстраля зос парохийнох, бо не знаю по мадарски бенефициан и же су велики Славяне. О тим вст писмени документи у архивох, а писали их баш так „Горнички“ котри истица на јанцко гарла прача, же су Славяне и „русские“ а скорей служени каждому режиму и каждеј власни.

По војни одгаринути од Горњици и од Галицији мушели ше Русини у Югославни поставиц на својо власни ноги, тоц су числом бара мали. Тоту силу и шмелу роботу на вельке чудована целей Югославни охочел зос исподизивану енергију и колосалним усинхом керестурски парох и вожд руского народу о. Михайло Мудри зос о. Д. Бицласом. Вон 1919. р. звонал до Нового Саду вельку сходу цуцких Русинох, на хторей було основане Руске Народне Просветне Друштво, хторе буде мац задачу да издава школски кнѣжки, новини итд. За литературни язык вижал ше гот язык, а хторим ше дома бешедуе и исполуто е неправда; цо Н. Горник шине, же ше Коцуровѣ одделели и тоди створели сирему организацију. Яку?

Руске Народне Просветне Друштво видело до терав даяк 15 кнѣжки, а не пришло од држави ани фалера помочи! Окрем того вожд издава кажде рок Руски Календар и кажде

двадѣнь „Руски Новини“. Терав кулуе и свою власну руску друкарню, а купело у Керестуре величавни Руски Јѣм. Зос таким малим числом ларода, ше так скромниме средствима у теј чезкеј материјалнеј кризи тельо вельо виробити то е власне праве чудо и перед таким величавним делом мушел би нажда за ше вокалат, лѣм Н. Горник не! Вон о работи и заслугах нашей „Просвети“ ани не спомина. Чоа то е як то? Дорав повез!

Ягод на Горњици ток и ту до војни нашли ше икишк лармојди, гусолясе, невиршени школяре итд, хтора би одлаи на лародней скорей лармо жид. А вишемо ше може лѣм у мушним ловиц то и ту војни почали бутиц парод и највешна им ша тарлована ужавани зос виру. И так пришло зос Америка икишк пи-мерман Ашра Губан соли и боси и повел кортежовца за надештвом вири Ушия то мадарски ядуманка, терав сересе државя та и вира муши буц гербска, пошоче то магароне, „Просвета“ новоска, Руски Новини то клерикални половски, Владика нас предава Риму и Цешти и вельо сличних глупости паначола, „Истиному отпови прикружел ше його достоини сив Миглутин Губан и його роданиа Др. Шаплер Szakacs и сичне друштво. За свою роботу нашав одличну помочи од других. Якишк „дископоре“ зос Горњици почали ходити по вадлах и якиш кортежовани за надештвом свој вири, силом дасци урсцели на православне, ладзом обсповали жем, (дядевому дали я нова панталони другому панаски, а најбаркеј ше апитовало, же их повичаю зос их кукукуциами). Губан почал издавац новинки „Заря“ страшно слабо ушорфовани не знало ше ани а яким языком писане (бо др Губан ани не знае по руски!) прибовани издавац и свой календар, ани то мушели дорав сериц и и не могло ше го ани купити, бо у нѣм висликовали цудного япануц та то не шмели лароду ани угаван, школяр Никола „Озарев“ видал ижушик чудну историју, хтору так исто не мож купити, бо е исход критики та ю мушели сориц.

Н. Горник ширедац у својм писаних, же ше „Заря“ силно предавала и же ю ларод бара полюбел и же ше вона крапина розумява. Але гот Н. Горник, мушел би знац, же „Заря“ уж давно здохла и уж давно не виходила, же по на сиву писали людзом и ше ю нѣкто не плацел, а зос сѣ писали вишци виших робели и ше за собу ахавели вельке длуство и же сам батогашки „солод“ испочел дра Губаниа, бо направел дефицит и рачуни не зможел. Явля бешуда була а и у новинах писане, же Др. Губан достал едхаланик 100.000 динари за тоту роботу и терав ше стана пала

описує Др. Стоядинович часи владання Петра Живковича і говорить: „Мед диме дацо на улици бенедикю, а трепи обраци своєю ужд и слуха, вед ше ому треме, а полагия их розгали да на тримаю изаремьску скупштиню. Чловек ил чувствьовал великети у своім людемкам достоитству. Бомбя ексалодиром паноред Београда, да хорватске ше литени бешедовало, же не обстої. Але Хорвати владя дзени сисивля през травню до сепантрох и терористох. Гаринти були предолни политичарох. Найчужни и най-векши корупційски аферя походаа в того часу. Ванатра, же герва коба Ю. Н. С. думе, же саме його жено ише го доса, да странка постане симпатична и популярна, але жале, да до „обновеней“ и „ошвиженей“ Ю. Н. С. при-веде и В. Бѣвча“.

Ми думаем, гварієс Др. Стоядинович, — же то велики успих Ю. Р. З. — же Петро Живкович облякот пивилни пматя. Кед манце дума прима до своєї странки Бѣтчевих людзох бес шу муземе надлюду, же у Бѣтчезей дис-лени ест садки витританти клеветниш на патента-торе. Ми в тама людами будземе у будучности оштри, енергийно будземе побивад рушитель-них (десруитивних) елементих, гач би ше вони нахидзели под викровом Ю. Н. С. в шѣфа“.

Надалей вичевя Др. Стоядинович, же да-тук за нови обичински вибераник ише не утвердзени, але же вони вичежк буду ише того року.



РУСКИ КЕРЕСТУР.

Маке руского подначника. Коном она именовани наїт познати писатель и тайник „Просвिति“ Др. Михай Винай, за адна-челника при средско начелству у Куля. То перши Руски подначник у Куля. Сердечно пачуваме!

Духовни вежбл. Од 20 до 2. юла три-мал у манастирі сѣм Пресв. Владика духовни вежбл за цѣли пачинак в унтергані. Присутни були пачматки: Фиракова и Цинкорс-

пуча, а за мислєк, стрѣнцало од чловєк, гавьба од чловєк.

А. Тих.: А цо ише ви сами не таче?

Подк.: Та шницкого ме якониак подиходя сумя.

Кочк.: (наглас) Як то глано, як то глупо! Чи ви, милостивна, виданце: вон пита дану руку, вон ше повєст же през вас не може буц, не може жчи. Мудло вас дем тельо чик и согласни сараник го щєнївям?

Подк.: (як да ше олюкуя, дряля го и гутора опре) Але модала це, цо ти?

Кочк.: Та цожє, бѣлучьни сѣе ше, мило-стивна, справди щєсцє таму смертєльному?

А. Тих.: Я ише не можем влудуац, же дакое можем и я ушєсци... а кичаак, я согласна.

Кочк.: Натурально, натурально, так тре-било уж давно! Дайце вашо руку!

Подк.: Такой (сѣе му дошка повєст на ухо; Кочкарек му указує вєст, хмури оберна, а Подколєсина дава руку).

Кочк.: (зоставя руку) Но, наїт нас Бог благослови. Приставим, и одобренам ваш союз. Брак то така работа... То не то, же веднєш кончал (взводька) и вичєжк ше дадєс; то обовляки аонцїак; другого року, то обовляки...

цох, Миколочка и Тимкова и Керестур; и Буйлова и Коцур, вєц учителяк: Кс. Лабоні и Пункаш и Коцур, Нарадїдова, Фасна, Кра-иньолова, Манойлова, Дулашова и Колачова и Керестур. На конци духовних вежбох паче-ковала Прєсвѣщенюму за труд и стараня в-вѣматка Фирак. Шницки учєсници бєра звач-вольни, вєс духовну отрану, котру на духо-вних вежбох достали. Дєм чудло же вєс Сряму не пришло бив нїкто. Яка тому може буц причина?

КОЦУР.

Чувайме ше цудних плацєних агєнтох. Жичєме у часох, за пачи народ чєжких и пол-них вєд. Ми уж писали о агїтацїи наших ба-тогашох, знаме, же їх работа вчиста, же су плацєни и же су дачийо агєнти. На цємерш „Зарї“ батогашє були цєжє, але тєраа гаш ожили. Личи и буззи их ячши Нїколай А. Горняк, о хторим описамє на другим месцє, та ячши Лєштур в православни богослове, єдє пєна, учитель, вѣна бєзаробитна фрайла и ише дєскєлї познати батогашє.

Їх роботу мушїме кус описати. Горняк мата же пички Украинци комунистї, же їх плани Москва (оца же би прошиш наї робєли?), а сѣм хвалї Советску Руску, а богослове гутє-рєли єдному пачому иньолєрови, же на правда же у Коцур. Руски иєт шлєбодя вєрк.

Дня 5. юлиа було у вєчалох Народней Одбранї „собраниє“, на хторим Горняк гварєл за пачу интєлийцию, же в вєрди парижї, ти особєтє екипцїа Прєск. Владика дїєнївля, тє же наїт вєжбєкє були вєрд войну мадє-рєнє и батогашє славїи, а вон же „Руск“, а ише тєд треба вон вєлєвля (за русскєсї). На таке войцє иєт в под часиш оцнїтовєц.

По тїм бєшєтовал Лєштур. Припознал, же постєї Украина и украинєк народ. Лєштур дробєл нам так: „Повєсїамє, же ми не вєамє цо вє, чи Руски, чи Украини (кєд п. Лєштур вєлаа ми вєамє!), вєц дєє цоїдєсєм? Чи ту Руском хторих єст 150,000,000, (брєхня, лєк 70 мїл!) чи ту Украинєм хторих єст 40 мїл? Гя, дабємє же ту Руском!“ Така то „мудросц“ того Лєштуря вєд хвалєт комунистїцїє Рос-сїю, у хторей же „ше рїхта цаксєрєнєнїна дємократїї!“ Чєсєкє вєлада дє цоїшїя у вєд-носцї 3000 л. на чєлєвкє Духовича, хтора ма ише основац у Коцурє.

Тєрац бач вєам тєлєо часу, але цї я вє-скорєнє пачоакуєм, цо го за обєвляки. Но, Иванє Кулякєцї побєчкїя своєю мєду. Ти тє-рєл мєжєнї то тробїц; то тєрац твоя дєж-пєсї аробїц. (Агафї Тихєновка сєуца очк) Нєц, нєц, милостивна, то так мушї буц, лїцєц наїт вас побєчкїя!

Подк.: Нє, милостивна, допушцє, тєрац уж допушцє. (Бочкє ю и бєрє за руку) Яка прє-красна ручкє! Од цого вєм, милостивна, твєя красна ручкє?... Да довольцє милостивна, сѣм, же бї сѣмїя тот час було виччєнє вє-одљожкє тєрац

А. Тих.: Як тєрац? То може буц по-фрїшкє.

Подк.: Ані слухац не сѣм. Сѣм ише скорєй, такой тєрац, тоту минуту, же бї було виччєнє.

Кочк.: Браво! Крашїя! Благородна члє-шєк! Я, прицавам, вїнє я очєвовал од тєбє вєльє у будучности. Вк, пачї, пошкурєнє не тє-рєц цо скорєй облєчїд: я цолєм привєду, по-слал по фїзїкєр и гєспєох повєтал; вонї нїцїя повєли ровно до цєркїи. Вї мащє виччєнє нїмату готову, я знам.

А. Тих.: А як же, давно вє уж готєвї, Я вє минутєвєтєу готєвї.

(Кєнєц буаєє).

Кєд ше нїкто не вїєл, вїнє ше бєрїяц вїєнє роздарєловля и жєрєкє вєждє, цо не вєрєди спомїнєк и же Мєтр. Мудрїє, оцбїл батогашєх и Подкарєтєя да приду до нас и прєдлєжєт лї ил Коцур повєли и сѣ ише вї-бєрє комїтєт, за нє доцєк.

Цєнєжє народ повєловал наших интєлї-тєнтєх, наїт нємєя и вєчєжє не одобрєвал прє-бєшєцїєкєх, то и Євгєнїй М. Тимкє, у бє-шєдї прїгварєл Горнякєя, наїт вєчєя вїру и народносє, а Лєштурє же нєточєсє прїказал кїбєжкє; Укрїїїя и рєдїлєтєя шєжєї. Лєштур нє амотал и ише ше не мог одобрїти. Народ жєдал, же бї нє п. Тимєя не прєрївалє, и. Тимкє повєрї лєжкє дєс тєрєх батогашєх, скєн-чєл бєшєду пачлєнїцїя, же нїм нєтрєбна вїдєсє, же чєсє Руском, вїнє не цамє ише нї-кому цїнїц!

По тїм вїбрєнї комїтєт, до хторого вєшли: Мїшєл Стрїбєр, Шкєкє Полєдрукї, Нїколай Стрїбєр, Мїхїлє Бруцїца, Цїпа Бу-лїч и ише дєскєлє. Вєдлє го скїпєкє, прєдлєжєл и. Тимкє, але вон не вїрїл вєс слє-вїлїк: „Божє зачувїя“. Лєштур ише по вїрїкє и Тимкє прєдумал од обєцїногє прєдлєжєлїя и нїцїя нє розвїлїл.

На вѣборє було прєд дєнєц бїт дїшї, єд-тото 13 жєнє, од нїх 3 Швїцїи и 2 Мадєрїє, а и я хлопєх брєл цєскєлє Шлєбєх и Мадєрїєх.

З того вїдїє, же ише ту рєбї иє дєм о „вїрєославїно“ и „русскєсї“, але го хвал-єнє Сїмєтскєй вїлєдї и цїла їх рє-бєтєа чудло нємєрєлї! Прєлє замїкїлїмє дєвєрїя прєд тїма агїтємї! Пачєтїлїмє, же дєм вєраа хрїстївїкїя прєсвїтєа нам на хєсєц!

КУЛА.

Шмєрцє мєлєдєгє рємєсєдїїкєя. Дня 30. VI. учїстївовалї амє у жалєстїям ховєно мє-лєдєгє шлєбєрє и шлєфєрє Йєвгєнєя Кївї, сїна Мїтра качмєрє, а прєвїлїцє дїдє Мїтра цєрковїїна. Хорєвал дєс под рєкє гє сукєрї. Рєдїчїя ише вєльє старєлї о бєгє зарємє, але то лїкє не було. Умєр у 20-їм рєкє жївєлє, а у осмїм мєлєкє мєлєкєсїя. Мєртвє цєлє похєрєнє у кєрєстурєкїям вїнторє, а народ у вєльєкїм чїслєу а трєма вїнонїкє одобрєл дєс до вїчїногє повоє. Вєчнєя му пачмєтї!



Швейцарска вигляда Петуса.

Да ише не замєрї тащєнєскєй вїлєдї, швїцї-цєрєкє вїлєдї вєснїкєсїю Петусу, да цакєй охлїбї Жєнєву и одлугє вєс Швїцїцє-скєй. Петус одлугєнєл нїкєд до Лондєну.

У Румунскєй

дєлєї ише вїрїи прѣвїлїцєвєскї рєж. Жї-дєх бїжє, дєс лєм ил долапєлї вїлєбєршєї прєтє, бє вонї трїмаю в бєлєвїнїкїям. Вїлєдї загрє-жєлє ише вєс стрїгу вєрє, хтєнє лєм дєрушї Жїцєя, але то нїч не помєлє.

Шлєбоднї вєрєш Дєнцїи

котрї ма чїстє нємєцкє жїтєлєствє, сѣєл бї ише прїкљєчїцї Нємєцкєй. З Дєнцїєм вєрєлє сєнєт. Прєдсєдїнїк того сєнєтє Др. Грїлєр тварєл тїх дєлєх, же вон прєстєвїлї нє чєл Дєнцїи, але и нємєцкї народ. Од того Дєнцїи вєдрєлєлє вєлькє пїтєчє, бї Дєнцїи нєжї бїлєжкє цєлєскєй грїцїи тє ише Дєнцїи бєя, же бї у Дєнцїкєу не завлєдлє Гїтлєр, гєч Пє-лєдїи тєрац з нїм у вєльєкїм прїятєлєствє.

Англійсько-французьке орнятельство

то стар живота и шмерти тих двох народох. Так гварел англійскы министр войны, кед псадало бул у Паризу. Вкано, же ше и Англійци починаю плашити од Нмцох.

Нелус наставля борбу.

Абессинскы Нелус видил пригласити англійскы народ, да го поможе матерялно да може наставля борбу проти Талиянох. Нелус дума сийцерне набавити дас 100 нових агроплани бо видел, же Талиянох бан аероплани найвешей помогли нависити Абессинию

Цо страцела Италия на санкційох.

Обдор за санкції при Спмау Народох одредзел, же санкції проти Италиі маю престат 15. юла. При тей нагоди тот одбор установел, же Италия страцела пре санкції три швартици своей конкашней таровки и половку золота вос Нар. Банки. А Муссолини ше только хвалел, же санкції Италиі шч поначодеаля!

Чудовати наредби.

Един американскы повани принесли векей чудоватих наредбих власки, котрим ше человек може лем чудовац и шмерел. И так у американскей держави Небраска младе дивоче може лем у церкву достац дозволю за танцоване. У варошу Кентаки оглашел маиштрат, же статок, котры ходат по ноця, муши мац червены лам дац припаяти за хвост. Аас рекорд у таких наредбих посцктуу шеф полиций у Петрограді 1796. року. Вон видав таки указ: „Мяц шницки власкыом хижох, же бы на време и то тра шц нареддок являи полиціі, у кого ма горид хоня!

Як гади завладати готелом.

До готелу „Алпак“ у Монреалу у Канаде црншол еден рутник з двома другявистима кошарами. У шх вон мля живити отровны гади. Кошари вштал вон вос собу до хижы дац пощовал. Коло полноци отворел кошари, да як обично накярма своих гадох. Було їх шматких дванац. Еден гац дошка ше спротивел, скочел з кошара и укушел свойого гладу. Тот у страху забул зарец кошари, высел на топк и почал кричат на номон. Збетлж ше слугове, поволана була и полиция. Чловека одвезли до шпиталю и там му одрезали руку. А медзитим гади ше ровнили по цалім готелу. Престрашени готелски еспси посцекали лем у кошарох.

Тераз пришло найгорше. Ніхто не янал цо робити з гадами, ніхто им ше не шмерел приближити и войси до хижы, бди предлагали пуниця до готелу одровити нас, други да ше до топкох пашуци вода. Аж управитель готелу прищол на добру дужку. Дал заволац вос циркуну видийску кратителску гадох. Вона за добру плату пришла до готелу гу гадом без айкого оружия, лем вос флауту (тромбу). Гади на глас флауты сами крашше повла назад до своих кошарох и готел ше ишшавобдеа смертельного страху.

Даровали за Руску Друкарню

РУСКИ КЕРЕСТУР.

- Гербут Веруна, 100 Д.
- Гербут Илько 80 "

Хто слідуюци?

Руска Друкарня будае найвекша сила у наших просвитних амагалю. Прето кажди Руски муши за ню жертвовац, кельо лям годен, да ю цо скорей достацме! Руски патриоти рушайце ше!



Цо треба знац о псу?

Човек вединик живи барз бедно. Мушел ше борат зле шнелбикима чижкосцими и дзвямя жижери, а през даљей номоци и оружия так же человек бул прешуцини самому себе, своей моци и хатросци.

Перши живити прищель человек бул пс, Вол ше цериц прищомел и прито го валаме цайстаршом домашном животиньом. Пс ма барз добре развити шох и слух прето человек у лому бля добре хасовал, бо фришко пшншол на шлід дзавим жижиром и вше осетел дачийо приближовани. Попеже пс скоро вше будни, то человек могал през брито слани в ноци.

Прето пс бул человекви не лем на хасек, аля му бул и прави приятель и вец не чудо, же человек так цолюбел пса. Тото приятельство человека и пса отримало ше и до денни. Розуми ше, же ше теди не цатурело и на то, же чя пс попря хасну не бриволи нам и даке зла. Но вешка можемо скоро твердзиц, же пс црншони вецей злого як доброго. То не мож легко ац обачни гуч пре алы шницки црншони жавих жидлох и аричикох рижних хоротох, од хторих церпа и людас и статок. Цо вше горше: людас всрелж (а и вешка всц зеря) же вше месо и мясц хасовител шч лйк од ледьких болных и ефтики тракавици.

Оцатрима тераз рижны хороти, хтори црелк пса преходац на людях и статок. Бди од таких хоротох е тракавица, хтора жиде у черелох пса. Тракавица е цоцрвак едина животиня ценка и длугока по три да и по седем метери. Цело тракавици цостоі ше од веліз дробних членкох, хтори гу слаж вше кратни и денши а гу крац вше ширни и длушни. Глава барз мала и на верху ааоштрена а окодо того верху находат ше велі квачки, з хторима ше тракавица припая за черело. Тракавица ше карма вос адрым уж готовим хторе ше находат у черелох, а ушншус го през малы дзирочки, хтори тракавица ма по цалім целу. У вандим членку тракавици находат ше веліо вайцо хтори ше медансобу оплодаа и кед узрею, членок одпадне од цела тракавици и веш выходзи венка вос черева. Вайца ше в цього доросилую и лшню ше ая траву и са Тераз вайця муни наводлуга прейси до цела другей животини бо кштак прешацко.

Кед тераз крава або пшца и други статок добываю вец таку траву, або ю сами пашу, то кед тоти вайца пойдю до их желудка дас ше помоцу кванційох у желудку роцтопа души на тих вайцох и виду вонка черви волани онкосфери. Тоти онкосфери маю мели квачки з помону хторих ше мезаю и црбываю през цешце черело, преходаа даљей до кровних жилох на их креш ровноши по цалім целу. Кед дойдю на агодне место, виходзи вос жилох, затримаю ше у целу, хторе квяю и так живт. Кед одровнию обложа ше аис гову зупу и закукули ше. Таки закукуляни онкосфери видна ше у целу як жижя дробни и били як рижкани, цо велі гадюве уж ондаеля при икриваих шншвях. Розуми ше таке месо не добре. У тих жижох находат ше вана або вешей тогоши глави будучей тракавици.

Кед тоти жижя вос месою заш приду до желудка пса, теди ше цера естени, глава тракавици видзе вонка и даця ше заш жижя за цешце черело. Вец ше коло тей глави заш правя нови членки и паровни нова длугока тракавица цо уж онясае.
(Далей будае).



Даснь св. Кирила и Методия

а закончече 1050-рочного ювилею шмерци св. Методия, прешавени торжественю у Загребу. Цаш Пресов. Владизя служел под отвореним вайбом у горнім граду торжественю Службу, як цотрей бу-ю веліо тишчи народа.

Мяю плациц 21 милиюн

Др. Бодя и його дружити, як одшководане держави за ерководани на царных Францискеска дирекция таковой ма ааавиц мясток Дра Божи, його жени Лидиі (вона Московка) Руса Нелавва и циповишка у конкашнім маиштарселу Ивані Махайловца.

За 1.000 Д. 13.400 Д. камати

У Сараеву судия ливхара Васу Джожича, котри жечел парастом пележ и брал превисоки камати. Знал вон вшак од 100 до 115%. Од одного зараста, котрому цожичел 1.000 Д. вшак за дескельо рокы 13.400 Д. камати. Навце бездушны человек.

Човек в кочом под локомотиву

при Ноним Саду прешацел 7. вилд Симона Барвалеского, кед шнел з кочом през шельозу драгу. Локомотива цыгала коч дас 250 метери. Барвалески остыл жертви в кочі теж забити, а коч розтрешани. Виновати е стравар же не завар рамну.

Дом за друкарню.

- Даровали:
- РУСКИ КЕРЕСТУР.**
- Вислански Янко 101 150 Д.
 - Сивч Гербут Мелаян 100 "
 - Надь Андри 602 100 "
 - Гудак Йов'ен 587 50 "
 - Макаї Махал 20 "

Чесц и слава таким даровате.љом! Хто слідуюци?

Цим ше дом за друкарню абудуе, таковой ше купи друкарня. То муши буд вшелік до вшени. Прето руски патриоти рушайце ше! Жертви за дом друкарни посплайце до „Просвоти“ у Керестуре.

Нашим людзом на знане.

Наш ГРИЦО БЕСЕРМИНІ превжал готел

„СРПСКИ КРАЛЬ“

недалеко од итациі. -- Ту ше мож добре угосциц и туньо преноцовац Прето пашо лодзе цо путую до Н. Саду, най го на ц и в я.